

Grunde for det Forslag, det har stillet, og derfor forekommer dets Grunde mig ogsaa at være noget søgte eller dog mindre vægtige. Den første Grund, som det ærede Mindretal anfører for at negte de 4 Aars Forlængelse, er den, at det sjællandske Jernbaneselskab nu har ladet henved 2 Aar gaa hen uden at benytte den Ret, der var tilfagt det ved Loven af 23de Mai 1873, men det ærede Mindretal skyder derved forbi det MaaL, hvorefter det sigter. Vi maa nemlig holde os klart for Die, at den Begunstigelse, her er Tale om, ikke er indrømmet det sjællandske Jernbaneselskab for dets egen Skyld, men for derved at skaffe Frederiksbund og Omegn en god Jernbane. Forholdet er jo dette, at det sjællandske Jernbaneselskabs Tingre ikke flø stærkt efter at komme til at bygge denne Jernbane; jeg holder mig tværtimod overbevist om, at det nævnte Selskab, dersom vi vilde kaste et Forglemmelsens Slør over hele denne Jernbanesag, vilde være meget tilfreds dermed. Det bliver altsaa ikke det sjællandske Jernbaneselskab, men derimod Frederiksbund og dens Omegn, som vi straffe for den Forsømmelse, som det sjællandske Jernbaneselskab efter Mindretallets Mening har begaaet ved ikke at benytte den Ret, der var tilfagt det. Den næste Grund, som anføres af det ærede Mindretal, vil jeg erkjende har noget mere Vægt, idet det fremhæves, at det er et Offer, Staten bringer ved i 4 Aar at give Afkald paa sin Ret til at indløse de sjællandske Baner. Det er jo imidlertid ikke Andet, end hvad det er flet ved næsten ethvert Jernbaneanlæg her i Danmark, at Staten har raft sin hjælpende Haand, og det forekommer mig derfor, at den Befolkning, som skulde nyde godt af denne Bane, er ligesaa berettiget som alle Andre til at faae nogen Understøttelse af Staten eller til, at Staten bringer et vist Offer. Hvor stort eller lille dette Offer bliver, er Noget, som intet Menneſte kan være vidende om for Diebliffet; det er muligt, at det kan blive et større Offer, men det er ogsaa muligt, at det kun bliver et mindre Offer. I alt Fald er det givet, at jo gunstigere vi sætte Villkaarne for det sjællandske Selskab, desto lettere vil det kunne sælge sine Aktier til en høj Pris og derved blive istand til at bygge de Baner, som det skal bygge i en nær Fremtid, billigere, end dersom det nødes til at sælge sine Aktier for billigere Pris. Dette vil da igjen komme Staten tilgode, naar den engang vil indløse Banerne, idet Staten jo ikke skal indløse Aktierne efter Kurs, men kun betale

dem med deres paalydende Beløb. Den sidste Grund, som anføres af det ærede Mindretal, forekommer mig at være endnu forunderligere end alle de andre. Det ærede Mindretal siger selv, det maa erkjendes, at Linien Frederiksbund—Frederiksborg er den bedste og hensigtsmæssigste af alle de Linier, der have været paa Dntale, men, desuagtet finder Mindretallet ikke, der er nogen Grund til at give det sjællandske Selskab den Præmie, som ellers er tilfagt det for at bygge en Frederiksbundsbane. Det ærede Mindretal mener altsaa, at vi, naar vi skulle yde en Præmie for at faae bygget en Bane til Frederiksbund, skulle yde den for at faae bygget en mindre hensigtsmæssig Bane, men ikke for at faae bygget den allerbedste Bane af alle. Dette strider imidlertid mod de Grundsetninger, som bleve gjorte gjældende, da vi behandlede Loven af 1873, idet vi deri vedtog, at man, dersom Selskabet byggede en Bane, som vi mente kun vilde være lidet heldig og af mindre Betydning for Befolkningen, ikke vilde give nogen Præmie; man vilde kun give den under Forudsætning af, at der blev bygget en Bane, som kom til at udmunde nærmere ved Kjøbenhavn, og altsaa kom en større Del af Befolkningen tilgode. Den Bane, hvorom der nu her er Tale, vil netop blive Befolkningen til mest Nytte, idet den kommer til at gennemstære den Triangel, som ligger midt imellem Nord- og Vestbanen. Der skabes derhos ved denne Bane den korteste Veilængde mellem Frederiksbund og Kjøbenhavn, og den bliver saaledes den mest direkte af de Baner mellem Frederiksbund og Kjøbenhavn, der hidtil have været paa Dntale. — Jeg skal endnu kun sige et Par Ord om de Vindringsforslag, der ere stillede af det ærede Mindretal, og da først bevære de under Nr. 4 og 5 stillede. Disse to Forslag staa i en vis Forbindelse med hinanden og gaa ud paa at forhindre, at det sjællandske Selskab kommer i Besiddelse af den gamle Jernbandedamning fra Vigerslev forbi Balby, med mindre Selskabet tillige paatager sig den Forpligtelse at bygge en Jernbane fra Frederiksborg til Frederiksbund. I og for sig har jeg ikke Noget at indvende imod, at disse Forslag vedtages, men Grunden, hvorfor jeg ikke har været med til at stille dem, er den, at jeg lægger Hovedvægten paa, at vi fastholde § 9 i Lovudkastet, saaledes som den er foreslaaet af den høitæredede Minister. Jeg mente da, at jeg ikke ret vel kunde tiltræde de stillede Vindringsforslag, idet jeg i saa Tilfælde let kunde